

N.F.S. Grundtvig “Jule-Træet”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.6, maj 2015

Ændret i version 1.17, juni 2021

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Ændret i version 1.17, juni 2021

Tekstkilder

A Førstetrykket, 1823 (SJ: 389)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 5

US *Udvalgte Skrifter* 4

VU *Værker i Udvalg* 7

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 1, nr. 194

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Else Riisager, redigeret af Klaus Nielsen og Vibeke A. Pedersen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2022

[\[\[A:1601\]\]](#) |PS5:132 |US4:213 |VU7:361

Jule-Træet.

- 1 |[|GSV1:398](#)Der stander et Træ paa Norges Fjeld,
Det groer og paa Dannemarks Sletter,
Med Lys det smykkes til Jule-Kveld,
Som Hugen, jeg har, mig forjætter!

- 2 | Vi takke maae Gud for Vinter-Grønt,
Naar Bjelder i Skoven kun lyde,
For Hjertet er det dog aldrig kiønt,

Naar meer det ei har at betyde.

- 3 |VU7:362|Vi støbe af Vox de Kierter smaa
Og sætte dem vittig paa Naale,
|GSV1:399|Dog, selv naar Konsten vi bedst forstaae,
Ei støbes den levende Straale!
- 4 |Vi Fugle os gjør med Fjeder-Ham,
Og Røster de faae efter *Haanden*,
Men Fugl i Haand er dog alt for tam,
Og Luft er kun lidt imod Aanden!
- 5 |Hvo Hjerte kun har for Skue-Spil,
Med Skinnet vel lader sig nøie,
|[A:1602]|PS5:133|Men Meer hos Dana staaer Hugen til
End hvad der kun stikker i Øie!
- 6 |US4:214|Saa komme da med, hvo dybt i Bryst
End savner den levende Glæde!
Vi did vil reise, hvor Liv og Lyst
I stralende Glands er tilstæde!
- 7 |Det deilige Land i Øster-Leed
Vel dybt sig bag Taagerne dølger,
Dog did, o Venner! en Vei jeg veed,
Alt over de brusende Bølger.
- 8 |Der ligger et Skib i Isse-Fjord,
I Læ under venlige Skove,
En Styr-Mand haver det Skib ombord,
Hvis Liv kommer aldrig i Vove!
- 9 |Der vaier i Stavn et deiligt Flag,
Som *Dannebrog* er det at skue,
Men Korset hæver sig, Nat og Dag,
I Glands af saa lønlig en Lue!
- 10 |Den Snekke har Bør mod Vind og Strøm,
Hvor Styr-Manden lyster at fare,
|[A:1603]|GSV1:400|Saa her opfyldes den gamle Drøm
Om Dværgenes Skib aabenbare!
- 11 |VU7:363|Den Snekke har Rum til Folk i Flok,
Saamange som helst det skal være,
Men skøndt den aldrig fik Byrde Nok,

Kun Smaafolk den lyster at bære!

- 12 |PS5:134|Hver Kæmpe derfor, som vil ombord,
Tiltales fra Oven saa fage:
Du kanst vel vade, du est saa stor,
Han springer i Vand til sin Hage;
- 13 |Men kommer et Barn i Lede-Baand,
Da toner saa kiærlig en Stemme:
Kom, sæt, du Lille, dig paa min Haand,
I Paradis haver du hjemme!
- 14 |Saa komme da, hvo til Moder-Bryst
Vemodig sig ønsker tilbage,
For ret at bruge, med Liv og Lyst,
De smilende, deilige Dage!
- 15 |US4:215|Vi Frænder af Muld maae vel forstaae,
Kun Drøm er vor Storhed i Aanden,
Saa vaagne maae vi, og vorde smaa,
Om voxe vi vil efterhaanden!
- 16 |Saa lærde os Han, der selv var stor,
Ja, større end Støv kan udtrykke,
Og Selv stadfæsted Han klart sit Ord,
Da lille Han blev os til Lykke!
- 17 |Da lille Han blev, da fik vi *Jul*,
Ja, da blev der Glæde paa Jorden,
|GSV1:401|Da Stolthed tabde sit Skalke-Skjul,
Det fælde selv Kæmper i Norden!
- 18 |Sig skjuler det Smaa i store Ord,
Men maa jo sin Daarskab begræde,
|A:1604|PS5:135|Da Han, som Ordet gjør evig stor,
Sig skjulde i Ringhedens Klæde!
- 19 |VU7:364|Saa komme da med, hvo *Jul* har kiær,
Og ønsker den *Største* at ligne!
Os *Aanden* vinker til Pilgrims-Færd,
De Smaa vil Han alle velsigne!
- 20 |Han fører os frit, paa Snekke sin,
Alt over den brusende Bølge,
Og Nok han haver af Brød og Vin

Til hele det fattige Følge!

- 21 Han fører os frit til Jøde-Land,
Og lærer os deilige Sange,
Der Fjeder-Hamme vi faae paa Stand,
Saa aldrig kan *Tyrken* os fange!
- 22 Saa fare vi fort til Bethlehem,
Langt borte fra Hedninge-Vrimlen,
Der i Paulunet vi gaae til *Sem*,
Og see med hans Øie til Himlen!
- 23 Da sender os Gud et *Jule-Træ*,
Som selv sig rodfæster i Jorden,
Og brat vi sande, med bøiet Knæ,
At Østen er bedre end Norden!
- 24 |US4:216Her stander, for Gran, en Palme skiøn,
Omkrandset af Roser og Ranker,
|GSV1:402Den er saa faver, saa liflig grøn,
Som Bøgen i Dannemænds Tanker!
- 25 |PS5:136Der sidder et Lys paa hvert et Blad,
Det sidder slet ikke paa Naale,
Man paa den Klarhed kan see sig glad,
Thi det er en levende Straale!
- 26 Der sidder en Fugl paa hvert et Blad,
I Paradis have de hjemme,
|A:1605Dem Hjertet hører saa barneglad,
De sjunge med Menneske-Stemme!
- 27 |VU7:365De sjunge Hans Priis, som over Sky
Udkvæder den evige Psalme,
Som naadig planted, til Vext paa Ny,
I Støvet en Paradis-Palme!
- 28 Saa sjunge de Lys i Fugle-Ham,
Og Hjerterne hoppe saa glade;
Med Ære dækket er Støvets Skam,
Med Palmens de straalende Blade!
- 29 Saa kom da hver Søn af *Fredegod*,
Hvem Sandhedens Lov er den bedste!
Saa kom hver Daatter af *Dannebod*,

Som Tro vil til Kiærlighed fæste!

30

Saa sætte vi ud fra Land saa brat:
Farvel nu, I trykkende Byrder!
Vi helligholde en Jule-Nat
Med Bethlehems troende Hyrder!!

Grundtvig.